

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับความสุขของพระเจ้าอย่างสิ้นเหลือและดังนั้นลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับความสุขของสิ่งต่างๆ ของมายา ความสุขนั้นเป็นเหมือนกับมูลก

คำถาม: พ่อมีความหวังใดกับลูกๆ ทั้งหมดของท่าน?

คำตอบ: ลูกทั้งหมดของท่านนั้นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและนับวันบัลลังก์ นั่นคือ พวกเขานับบนบ่าของพ่อ บาบามองดูว่าแต่ละคนกระจายกลิ่นหอมมากเพียงไรและพวกเขาไม่ได้มีกลิ่นเหม็น ดังนั้นลูกๆ ควรจะชองแฉะตนเองในความเพียรพยายามเช่นนั้นด้วย ลูกไม่ควรที่จะทำการกระทำที่ผิดๆ ได้ด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก

เพลง: ถึงแม้ว่าโลกนั้นจะหันห่างไป ฉันสัญญา ฉันจะไม่หันห่างไป...

โอมขานติ พ่ออธิบยสาระของเพลงเล็กน้อย ไม่มีเรื่องราวใดที่หนึ่งหันห่างไปจากใคร ลูกๆ ไม่เคยพูดกับพ่อของพวกเขาว่าฉันไม่ใช่ลูกของท่าน แต่บางครั้งพวกเขาที่หันห่างไป ในความเป็นจริงลูกๆ ไม่สามารถที่จะหยุดเป็นของพ่อของตน พวกเขาคงเป็นลูกๆ แต่พวกเขาที่แยกห่างไปจากครอบครัว ผู้เดียวที่ ที่นี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านพูดว่า: พ่อฉันอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุดของพ่อ เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูกและกลายเป็นผู้ครองเรือน ท่านเองเดียวกันพ่อต้องมาและกลายเป็นผู้ครองเรือน ที่นี้ลูกเรียกพ่อว่าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว แม้ว่าก่อนหน้านั้นด้วยลูกเคยเรียกหา “ท่านคือแม่และพ่อ” พ่อก็ไม่ใช่ผู้ครองเรือนในเวลานั้น เวลานั้นพ่อได้กลายเป็นผู้ครองเรือนในขณะที่ พ่อไม่ใช่ผู้ครองเรือนที่มีลูกๆ สองหรือสี่คน ลูกๆ มากมายอย่างยิ่งก็เฝ้าแต่มา แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะไม่หันห่างไปจากท่าน มายาก็ทำให้พวกเขาหันห่างไป พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่สามารถมีพ่อใดที่สูงไปยิ่งกว่าท่าน ท่านได้เข้ามาในร่างของมนุษย์ธรรมดา ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับพรยศสมบัติถึง 21 ขาดิเกิดตามความเพียรพยายามที่ลูกทำในขณะที่ นี้มีลูกๆ มากมายผู้ที่หันห่างไปขณะที่กำลังก้าวไปเพราะนี่คือสงครามกับมายา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของมายา แต่พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูในเวลานี้ ในด้านนั้นก็มีความสุขของมายา ไม่มีความสุขประเภทนั้นที่นี้และดังนั้นความสุขของมายาจึงดึงดูดลูก ที่นี้ลูกมีความสุขที่แผ่แผ่ทั่ว ลูกรู้ว่าลูกมีความสุขมากมายในอนาคต หากสติปัญญาของลูกถูกดึงเข้าหาความสุขที่นี้ (ของยุคเหล็ก) ลูกก็เฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้น ลูกจะยังคงจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกต้องไม่ใส่ใจกับความสุขของมายา พวกเขาพูดว่าความสุขที่นี้เป็นเหมือนกับมูลก ลูกๆ รู้ว่าลูกจะได้รับความสุขในสวรรค์ ลูกเป็นของแม่และพ่อเพื่อที่จะได้รับความสุขนั้นแน่นอนที่พ่อได้กลายเป็นผู้ครองเรือนณจุดของเวลาและเนื่องจากสิ่งนี้ที่ท่านถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ พวกเขาร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นแม่ด้วยเช่นกัน ท่านได้นำลูกมาเลี้ยงดูด้วยแม่นี้ นั่นคือด้วยพระชาติบราห์มา เวลานั้นพ่อของปวงประชาและชีวิตทั้งสองนั้นคือพ่อ พ่อคนหนึ่งจะนำแม่คนหนึ่งมาเลี้ยงดู ดังนั้นลูกร้องเพลง “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ” ถึงใคร? ถึงผู้เดียวนั้นหรือถึงบราห์มา? ลูกร้องเพลงว่าลูกทั้งหมดคือที่นั้นและท่านคือพ่อ ไม่มีเรื่องของแม่ (Mother) ในสิ่งนี้ มีเพลงที่ร้องว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ท่านกลายเป็นแม่และพ่อ

อย่างไร คือบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้คนสับสนเพราะร่างกายนั้นเป็นชายและเหตุนี้เองจึงได้มีการนำแม่ผู้หนึ่งมาเลี้ยงดู เธอคือลูกสาวสรีสตี อย่างไรก็ตามการนำมาเลี้ยงดูไม่สามารถเกิดขึ้นผ่านลูกสาว ผู้นี้คือแม่และเป็นพ่อด้วย ผู้เดียวนั้นได้เข้ามาในผู้นี้ เหตุนี้เองท่านเองจึงพูดกับบราห์มา: ลูกคือลูกของฉันและเป็นภรรยาของฉัน พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูอย่างแท้จริงด้วยผู้นี้และดังนั้นผู้นี้กลายเป็นแม่ด้วย กระนั้นก็ตามพ่อพูดว่า: ลูกต้องจดจำฉัน อย่างจดจำบราห์มา ผู้คนในโลกก็สว่รื้อเกิดทุกรูปแบบ ผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ สัมผัสทุกสิ่งเกี่ยวกับตนเอง สัมผัสทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกและมีอะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ ได้รับคำสั่งแล้วว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อ! พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ บาบามาได้ทำงานด้วยแรงบันดาลใจ ทุกสิ่งต้องเกิดขึ้นตามละคร บาปจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามด้วยการจดจำผู้มีร่างกาย เวลานั้นก็สูญเปล่าไป เมื่อลูกเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับผู้อื่น ลูกนั้นก็เป็นผู้ไม่เชื่อฟังต่อพ่อ ต้องอาศัยความเพียรพยายามในการจดจำพ่อ เป็นไปในสิ่งนี้ได้มีการทำความเข้าใจ พ่อพูดว่า: ลูกคือผู้รักของพ่อ ทำความเพียรพยายามที่จะจดจำฉันผู้เป็นที่รักขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ในกิตะมีคำพูดว่า: พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นเสมอ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้งของร่างกายของลูกเอง และคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ใครพูดเช่นนั้น? ชีพบาบาหรือศรึกฤษณะ? ลูกต้องจดจำใคร? ศรึกฤษณะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไซ่แน่นอนที่ดวงวิญญาณของฤษณะนั้นคงอยู่ เขาเองก็ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น เขาคือเจ้าชายอันดับหนึ่ง เขามีผู้อื่นอยู่กับเขาด้วย ราเดก็อยู่กับเขาเช่นกัน แต่เขาเป็นเจ้าขององค์แรก ราเดมาภายหลัง ก่อนอื่นก็เป็นชื่อของผู้อื่น ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ให้ได้หัวข้อหลัก กิตะนั้นไม่ได้ร้องโดยกฤษณะ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า เป็นไปในหัวข้อนี้ที่ลูกต้องชนะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนา: ศาสนาบราห์มิน เทพและนักบร ก่อนอื่นเป็นลัทธิเทพและแล้วก็อิสลาม (Islam) พุทธ คริสต์ก็เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามมีศาสนาเล็กๆ อื่นๆ มากมาย การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสนั้นได้รับมาจากพระเจ้าองค์ใด ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสสำหรับทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว กูรูของโลกคือสัทกูรูเดียว สัทกูรูหมายถึงผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ลูกสามารถอธิบยสิ่งนี้แก่ทุกคนได้อย่างดีมาก นักเรียนทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะศึกษาเล่าเรียนมูร์ลีที่บาปาทุดได้อย่างดีมาก ผู้ที่มีความใส่ใจในมูร์ลีก็จะอ่านสิ่งนั้นสามถึงสี่ครั้งอย่างแน่นอน นอกเหนือจากมูร์ลีลูกไม่ควรจะใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใดอื่น หากใครบางคนศึกษามูร์ลีอย่างดีมากถ้าถึงแปดครั้งเขาก็สามารถไปล้ำหน้าครูของเขา แต่ละคนต้องทำความเข้าใจว่า ในความเป็นจริงศรุตบราห์มินคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด หากสติปัญญาของลูกชองแฉะในอาหารและเครื่องดื่ม ลูกจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาของการตายด้วย หากลูกเฝ้าแต่รับการใช้ส่วนตัวจากผู้อื่นในเวลานี้ ทุกสิ่งก็จะจบสิ้นไปสำหรับลูก ผู้ที่ชองแฉะในงานรับใช้จะอยู่อย่างเชื่อฟังเสมออย่างแน่นอน ยกตัวอย่างลูกจากรากไม่มีวันรับงานรับใช้ส่วนตัวจากใคร บางคนก็พัฒนานิสัยนี้ไม่ได้ตามเลย! เมื่อพวกเขาไม่สามารถหาใครบางคนซัดซื้อผ้าให้เขา เขาก็ล้มป่วย พวกเขาไม่สามารถไปทีใด! ใครบางคนนั้นต้องไม่มีการวางอำนาจในสิ่งนี้ จงเป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ พ่อเองก็เป็นผู้รับใช้ด้วย ท่านพูดว่า: พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อเข้ามาในร่างธรรมดาอย่างยิ่ง พ่อไม่ได้รับของธรมดาลาฯ ผู้นี้ก็ยังคงเป็นพ่อ (บราห์มา) เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะรับใช้พ่อของพวกเขาหลังจากการเกษียณของพ่อของตน นี่คือการพาหนะของชีพบาบา แต่กระนั้นบาบาก็ไม่ได้รับงานรับใช้จากลูกๆ ลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนของตน หากลูกศึกษาและสอนผู้อื่นด้วยระเบียบวินัย ลูกก็จะปกครองอาณาจักรในยุคทองตามนั้น ไม่มีสิ่งใดไม่ลูกกฎในยุคทอง กลับมาลูกต้องแม่นยำในทุกประเด็น เรากำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงของโลก และดังนั้นเรากำลังศึกษาการิยามารยาทเหล่านั้นที่นี้ มีค้าย่อยงกฤษณะมากมายอย่างยิ่งว่าเป็นเจ้าชายที่โง่เงา ชื่อของกฤษณะยิ่งใหญ่เสียยิ่งกว่าพ่อของเขา พ่อแม่ของราเดและกฤษณะไม่สามารถได้รับคะแนนมากเท่ากับราเดและกฤษณะเอง พวกเขา (ราเดและกฤษณะ) ศึกษาการศึกษาสูงสุด กฤษณะได้รับคะแนนสูงสุด อย่างไรก็ตามเขายังคงต้องถือกำเนิดในบางแห่ง ดังนั้นผู้ที่เขาถือกำเนิดด้วยไม่ได้รับความนับถือมากเท่ากับที่เขาได้รับ พ่อแม่ของเขาอย่างแน่นอนต้องถือกำเนิดก่อน กระนั้นก็ตามชื่อของกฤษณะผู้เป็นลูกได้รับการยกย่อง ประเด็นเหล่านี้แผ่แผ่ด้วยอย่างยิ่ง ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นของการสนทนา สิ่งหลักคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง อันคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ฉันต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมที่นี้ แต่กระนั้นไม่มีใครได้อยู่อย่างสมบูรณ์ ทั้งหมดคือผู้ทำความเพียรพยายาม บาบามองผลลัพท์ของผู้นี้ด้วย บราห์มานี้จะกลายเป็นผู้ที่สูงที่สุด

เหนือทั้งหมดและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ทำตามพ่อ *Follow the father* ทำตามพ่อ *Follow the father* จนถึงเวลาสุดท้าย อะไรก็ตามเกิดขึ้นในละครให้เข้าใจได้ว่าลูกต้อง ไม่สามารถมีความสงสัยใดในประเด็นใด ถึงแม้ว่าแม่ของลูกตายให้ทานฮาว์ ลูกเพียงแต่ต้องอยู่ใน “มานามานะภาพ” ไม่มีเรื่องของการรู้สึกเป็นทุกข์ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น นี่คือการที่คงอยู่ตลอดไปที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้น เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่ทำความเพียรพยายามและทำให้ชีวิตของพวกเขามีคุณค่าเช่นเพชร อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ได้ด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก อย่าได้เพียงแต่พอใจกับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก ทำความเพียรพยายาม! ให้ข่าวที่สมบูรณ์กับบาบา บาบามาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับบางศูนย์ มีศูนย์มากมาย บ้างก็เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่กิตะพาพชาลาโดยที่ไม่มีศรุตบราห์มิน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีก็ได้ขึ้นไปบนหัวใจของพ่อ พวกเขานับนั้นอยู่บนบัลลังก์ ความปรารถนาของพ่อก็คือลูกๆ ควรจะศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและนั่งอยู่บนบ่าของพ่อ มีเพียงการสอบเดียว แต่มีความหลากหลายมากมายอย่างยิ่งในสถานภาพ ดอกไม้แต่ละดอกก็ให้กลิ่นหอมของตนเอง บ้างแม้กระทั่งมีกลิ่นเหม็นอย่างยิ่ง มีลูกๆ บางคนก็แสดงความหัตถ์จรรยด้วย ทุกคนยกย่องเปรม มโนฮาร์ ตีดี พวกเขาไม่แม้กระทั่งพูดถึงชื่อของบางคน พ่อต้องทำความเพียรพยายามมากมายอย่างยิ่งเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านทำให้ผู้ที่เป็นเข่นลิงกลายเป็นผู้ที่มีความแก่การนั่งในวัด ทุกประเภทนั้นถูกสร้างขึ้น-สุริยวงศ์ ราชาของจันทราวตศ์ ปวงประชา ผู้ที่ยากจนและมั่งคั่งลาฯ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศลัทธิในสถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะมีสถานภาพเดียวกันขานติแล้วชาติเล่าและแล้วก็จะมีการเสียใจภายหลังอย่างมากที่ลูกไม่ได้ประกาศลัทธิในมรดกอย่างสมบูรณ์จากบาบา ครูหรือกูรูก็จะขอให้ลูกทำตามเขาด้วย ที่นี้พ่อ ครูและกูรูทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและเป็นผู้สูงสุด ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเติมไปด้วยความรู้ เพียงจากท่านเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสสำหรับทั้งหมด ทุกคนทำความเพียรพยายามทางจิตเพื่อบรรลุดังท่าน ผู้รู้คือผู้ที่ทำการเพ่งเพียรทางจิต ในกรณีนั้นพวกเขาจะสามารถประทานการหลุดพ้นแก่ใครได้อย่างไร? จำเป็นต้องมีลัทธิที่ดีมากที่จะอธิบยสิ่งนี้ แม้แต่ผู้คนเหล่านั้นที่ลูกเชื่อเชิญให้มาทำพิธีเปิดนิทรรศการก็ต้องเข้าใจบางสิ่งก่อน เพื่อที่พวกเขาจะสามารถบอกผู้อื่นว่านิทรรศการคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นเข่นเพชร นิทรรศการเหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นตามการกำหนดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ใครบางคนที่สามารถอธิบยแก่ผู้อื่นควรจะได้รับการเชื่อเชิญให้ไปทำพิธีเปิดนิทรรศการ วันหนึ่งแม้กระทั่งบุคคลสำคัญก็จะมาหาลูกเพื่อทำความเข้าใจ ชัยนาสซีเองก็จะ

มา พวกเราจะนั่งในเครื่องแต่งกายนั้นและเข้าใจความรู้นี้ เวลานี้بابากำลังให้การกำหนดแก่ลูก : มานมานะภาพ จดจำبابาแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้กลายเป็นผู้ครองเรือนที่ใหญ่โตมาก พ่อทำตามศาสนาของการครองเรือนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นเป็นบทบาทของพ่อในละคร ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำความเพียรพยายามและนั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อ เราคือลูกๆของชีพบบาา จงมีความซาบซึ้งที่คงอยู่ภายในนี้ เราจะไม่เป็นสิ่งใดที่น้อยกว่าبابา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ใช้ที่แท้จริงที่ติดเทียมกับพ่อ อย่าได้รับงานรับใช้ส่วนตัวใดๆ จากใคร อยู่อย่างเชื่อฟัง
2. ไม่ว่าฉากใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครนั้นลูกต้อง อย่าได้มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ชีวิตของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากสันสการ์เก่าและไร้ประโยชน์ และทำให้สันสการ์ของพ่อเป็นสันสการ์ที่แท้จริงของลูก

ความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือสันสการ์เก่าใดๆเกี่ยวข้องกับสำนักที่เป็นร่าง สันสการ์ของสำนักเป็นดวงวิญญาณนั้นติดเทียมกับสันสการ์ของพ่อ เช่นที่พ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกอยู่เสมอ ผู้เดียวที่ยกระดับและมีความเมตตา และผู้ประทานพร เช่นเดียวกัน จงทำให้สันสการ์ของลูกกลับมาเป็นธรรมชาติเช่นนั้น การสร้างสันสการ์หมายถึงลูกเคลื่อนไปตามความคิด คำพูด และการกระทำของลูกโดยอัตโนมัติ สันสการ์คือกุญแจไปสู่ชีวิตซึ่งในชีวิตนี้ลูกสามารถเคลื่อนไปอย่างเป็นธรรมชาติ และแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำงานหนัก

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ และสามารถทำให้ทุกสิ่งเสร็จสิ้นผ่านพาหนะ (ร่างกาย) คือผู้เพียรพยายามที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***